

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 170/02-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2002 predbežne prerokoval návrh Ing. Ľ. K., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. J. M., V. Š., vo veci porušenia základných práv a slobôd jeho rodiny a jeho štyroch maloletých detí rozsudkom Krajského súdu Košice z 5. decembra 2001 sp. zn. 6 To 253/01, a takto

r o z h o d o l :

Návrh Ing. Ľ. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 30. augusta 2002 doručený návrh Ing. Ľ. K., bytom K., (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. M., V. Š., vo veci porušenia jeho základných práv a slobôd jeho rodiny a jeho štyroch maloletých detí, ku ktorému malo dôjsť rozsudkom Krajského súdu Košice, vydaným 5. decembra 2001 pod sp. zn. 6 To 253/01. Sťažovateľ žiada „doplnenie zdôvodnenia a doloženie dôkazových materiálov“, ako aj zrušenie rozhodnutia. K sťažnosti bola pripojená „dohoda o plnomocenstve“, ktorú sťažovateľ uzavrel s advokátom JUDr. J. M., V. Š. 29. augusta 2002. Z priloženého rozsudku označeného súdu vyplynulo, že išlo o rozsudok odvolacieho súdu.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje a zisťuje, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Po predbežnom prerokovaní podania ústavný súd uzavrel, že návrh sťažovateľa, napriek splneniu podmienky povinného právneho zastúpenia ustanovenej v § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), nespĺňa náležitosti sťažnosti ustanovené zákonom o ústavnom súde v § 20 a § 50, a preto návrh sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd uvádza, že ak sťažovateľ namietal porušenie svojich základných práv označených rozsudkom, jeho podanie, aj keby spĺňalo vyššie uvedené požiadavky na náležitosti sťažnosti, bolo by odmietnuté ako podané oneskorene, pretože podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2002